

ת"פ 56040/08/22 - מדינת ישראל ע"י נגד מהדי אבו עשב ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56040-08-22 מדינת ישראל נ' אבו עשב(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד רמי בן חמו

המאשימה

נגד

מהדי אבו עשב ע"י עו"ד מוחמד חלאילה

הנאשם

גזר דין

רקע

ביום 19.8.22 בסמוך לשעה 11:00, שהה הנאשם במזנון בעיר העתיקה, בו עבד לצידו של מוכר נוסף, נער כבן 12 (להלן: **הנער**). תייר שעבר במקום (להלן: **המתלונן**) הזמין מהנער גביע גלידה, אך כאשר הנער הגיש לו את הגביע המתלונן סרב לקבלו בשל מחירו, והחל לעזוב את המקום.

הנאשם חסם את דרכו של המתלונן ואחז בו, כשבידו כוס זכוכית. המתלונן ניסה לעזוב את המקום, ובינו ובין הנאשם התפתח מאבק, במהלכו אמר הנאשם למתלונן כי הוא יקרא למשטרה והמתלונן קילל אותו. במהלך המאבק, הכה הנאשם את המתלונן בראשו באמצעות כוס הזכוכית והדף אותו לקיר סמוך.

כתוצאה מהמאבק נגרמו למתלונן חתך שטחי מאחורי אזנו השמאלית, אשר אוחה באמצעות סיכות וחתך שטחי בעורף.

בשל מעשיו אלו, הורשע הנאשם על פי הודאתו בפציעה בנסיבות מחמירות (הנסיבות המחמירות הן השימוש בכוס הזכוכית כנשק קר).

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגיש גיליון רישום פלילי של הנאשם, אליו אתייחס בהמשך.

ב"כ הנאשם העיד מטעמו את מר אברהם בנא, אשר נוהג לערוך קניות בעיר העתיקה, וכך הכיר את הנאשם ובני משפחתו. לדברי העד הנאשם הוא אדם טוב שעוזר לאנשים והוא התבקש על ידי מכריו של הנאשם להעיד בשבחו. העד סיפר, כי היה מקרה, בו בעת שהיה ליד החנות בה עבד הנאשם הוא חש מאוים על ידי אחרים והנאשם הרגיע אותו.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם וכן לנסיבות ביצוע העבירה, ובכללן הנזק שנגרם בפועל והעובדה שעלול היה להיגרם נזק חמור יותר, בשל השימוש בנשק קר. עוד טען, כי המעשים בוצעו כלפי תייר, מבלי

שלנאשם יש קשר לסכסוך שהיה למתלונן עם המוכר בדוכן. לאור אלה, ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם של 18-36 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וציון, כי לאור כך שהמתלונן עתיד לעזוב את הארץ המאשימה לא תעמוד על פיצוי למתלונן.

ביחס לעונש הראוי טען התובע, כי יש למקם את הנאשם בחלק העליון של המתחם, והפנה בהקשר זה לכך שאמנם הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, אך לחובתו עבר מכביד בעבירות דומות ומאסר מותנה שלחובתו לא הרתיעו. לפיכך עתר להשית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר ולהפעיל באופן מצטבר מאסר מותנה של 9 חודשים לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה לכך שהנאשם פעל ללא תכנון מוקדם ואף ביקש להזמין משטרה למקום קודם לתקיפת המתלונן. עוד הפנה לכך שהנאשם קיבל אחריות וביקש להתנצל ואף לפצות את המתלונן. ביחס לעברו הפלילי של הנאשם טען, כי לו היה הנאשם נעדר הרשעות קודמות, לא היה מוגש נגדו כתב אישום והפנה לחלופי הזמן מהעבירה האחרונה ולכך שהנאשם התחתן ונולדו לו ילדים, אחד מהם תינוק בן כמה חודשים. עוד הפנה לבעיות רפואיות של הנאשם ולכך שהוא תומך במשפחתו. לשיטת הסנגור, מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר מותנה וביקש להפעיל את המאסר המותנה של הנאשם בחופף לעונש שיגזר אליו.

בטרם שמיעת הטיעונים, הגיש ב"כ הנאשם בקשה להפנותו לקבלת תסקיר שירות המבחן.

הנאשם אמר, כי הוא מצטער ופירט על נסיבות ביצוע העבירה. לשיטתו, בתחילה נהג כשורה אך לאחר שהמתלונן קילל אותו הוא איבד שליטה והכה את המתלונן מבלי שהיה מודע שהוא אווז בכוס ומיד הבין שעשה טעות. לדברי הנאשם, אופיו האלים התפתח במהלך שהותו בבתי הסוהר והוא הביע צער וחרטה על עברו וטען כי אינו סולח לעצמו על כך שביצע את העבירה. עוד הפנה לקשיים העולים בבית הסוהר, לבני משפחתו ולו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם תקף את המתלונן בשל עניין של מה בכך, ויכוח על גביע גלידה, הכה אותו בראשו עם כוס זכוכית וגרם לו לשני חתכים. גם אם מעובדות האישום עולה כי המתלונן נהג באופן לא ראוי, בכך שהזמין גביע גלידה אך סרב לקבלו ולשלם עליו כאשר נודע לו מחירו, אין הדבר יכול להצדיק עימות פיזי, ובוודאי שלא תקיפה אלימה באמצעות כוס זכוכית שתוצאתה פציעה המצריכה איחוי.

מעשיו של הנאשם פגעו בשלמות גופו של המתלונן ובתחושת הביטחון האישי שלו, ויש בהם אף לערער את תחושת הביטחון האישי של יתר עוברי האורח, אשר צפו בארוע בו נלגד עיניהם מותקף אדם בליבו של רחוב הומה אדם ונפצע עד זוב דם. חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות בריונית, אלימה ופורעת חוק מעין זו, או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות. ר' למשל לענין זה ע"פ 4173/07, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק:

"ולגופו של עניין. רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריינים האינדיבידואליים, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

ר' גמ ע"פ 8991/09, מכבי נ' מדינת ישראל:

"המקרה שלפנינו תחילתו בוויכוח שפרץ בין המתלונן למערער בשל עניין של מה בכך. במקום ליישר את ההדורים באופן מתון וענייני, בחר המערער להגיב לדברים שהטיח בו המתלונן באמצעות חבטה בפניו באמצעות קסדת האופנוע שלו. בעקבות כך נגרמה למתלונן חבלה חמורה, וכפי שציין בית משפט קמא האירוע עלול היה להסתיים בתוצאה קשה הרבה יותר, עד כדי קיפוח חיים. אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער."

בקביעת מתחם העונש ההולם את המעשה, אביא בחשבון כי התקיפה בוצעה בשל עניין של מה בכך, וכי המתלונן ביקש להמנע מעימות וניסה להתרחק מהמקום בעת שהותקף, וכן את העובדה שהמתלונן נפצע ונזקק לטיפול רפואי (אם כי למרבה המזל פציעתו אינו חמורה). מנגד אביא בחשבון את תרומתו של המתלונן לאירוע ואת העובדה שתחילה ביקש הנאשם לקרוא למשטרה. כמו כן אבטא בקביעת המתחם את רמת הענישה הנוהגת.

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין בין עשרה חודשים ועד שנתיים וכן פיצוי כספי לקרבן העבירה, כפי שעתרה המאשימה.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד 1992 נשוי ואב לילדים. לחובתו 4 הרשעות קודמות:

בשנת 2011 נידון ל-10 חודשי מאסר בשל עבירת אלימות;

בשנת 2012 נידון ל-55 חודשי מאסר לאחר שהורשע בעבירת אלימות חמורה ובאותה שנה נידון, בבית משפט לנוער נוער למאסר מותנה בגין עבירת רכוש;

בשנת 2019 נידון לשנת מאסר בגין עבירת אלימות. בנוסף, נידון לתשעה חודשי מאסר מותנה לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר - ומאסר זה בר הפעלה בשל הרשעתו בתיק זה.

עיון בגזר הדין אשר ניתן בהליך האחרון שנוהל נגד הנאשם (ת"פ 61724-08-18, גזר דינה של כב' הש' סקפה שפירא מיום 10.3.19) מלמד, כי מדובר באירוע אשר יש לו קווי דמיון למקרה שלפני: באותו מקרה הנאשם תקף קטין, אשר לסברתו של הנאשם הטריד נשים ברחוב, הכה אותו באמצעות בקבוק פלסטיק ובידיו ופצע אותו באמצעות חפץ, שטיבו לא הוברר. תחילה נגזר על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר, אך ערעור שהגיש התקבל, וענשו הופחת לשנה מאסר (עפ"ג 4775-04-19, פסק דינם של כב' הש' כרמל, מוסק ורנר מיום 24.9.19). בפסק דינם נימקו שופטי הערעור את ההקלה עם הנאשם, בכך שהחל הליך שיקומי ובכך שלאחר שנגזר דינו תרם כליו לאביו, דבר אשר השפיע על מצבו הרפואי.

באותו הליך התקבלו בעניינו של הנאשם מספר תסקירים, אשר נסקרו בגזר הדין ובפסק הדין בערעור. וכך נאמר (עפ"ג 4775-04-19, פסקה 4 לפסק הדין):

מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 26 שנים, נשוי ואב לילדה בת שנתיים. עד למעצרו עבד בעסק משפחתי למכירת משקאות. לחובתו הרשעות קודמות בגין עבירות מרמה, רכוש ואליומות. המערער דיווח על שימוש התמכרותי באלכוהול מגיל צעיר והוא טופל בתחום זה במסגרת מאסרו האחרון בדרך של טיפול פרטני וקבוצתי. המערער לקח אחריות על ביצוע העבירה, גילה תובנה למניעים שעמדו ברקע לה, לרבות, קשייו לווסת את תגובותיו האלימות במצבי דחק. הוא הביע חרטה וצער על מעשיו ועל הנזקים שנגרמו למתלונן. בתסקיר משלים דווח כי הוא שולב בטיפול פרטני לטיפול ייעודי בתחום האלכוהול והשתתף בו במשך כחודש, נמצא בשלביו הראשונים של הטיפול, הוא משתף פעולה ונראה כי יש לו מוטיבציה לעריכת שינוי בחייו, וכי לטיפול יש השפעה ראשונית חיובית על התנהלותו. עוד דווח כי מאז ביצוע העבירה דן לא נפתחו נגד המערער תיקים נוספים. הומלץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, של"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו ואת הבעת החרטה לפני, אשר התרשמתי מכנותה. ניכר בנאשם, כי במבט לאחר ברור לו שפעל באופן לא הולם, אשר פגע לא רק במתלונן, אלא גם בו ובבני משפחתו, בשל מעצרו.

מנגד, זקפתי לחובת הנאשם כי מדובר בעבירת אלימות רביעית בה הוא מורשע, וכי שלושה מאסרים משמעותיים אשר נגזרו עליו בעבר לא הביאו להרתעתו, וכך גם מאסר מותנה של תשעה חודשים שהיה לחובתו. יתרה מזאת, גם הליך שיקומי שהחל בו הנאשם במסגרת ההליך הקודם בו הורשע לא הביאו להיטיב את דרכיו. משכך, לא ראיתי טעם להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, כאשר נתוניו האישיים מצויים לפני. אוסיף בהקשר זה, כי לאור כישלונם של הנאשם בשני נסיונות שיקומיים קודמים, לא ראיתי מקום לניסיון שלישי במסגרת ההליך, אלא רק במסגרת המאסר.

לאור אלה, אשית על הנאשם עונש מאסר בצידו הבינוני של מתחם העונש ההולם, ואפעיל מאסר מותנה שלחובתו. בשל מכלול הנסיבות, ובהן הבעת החרטה של הנאשם והעובדה שהמאסר המותנה הוטל למעלה משלוש שנים לפני הארוע מושא הליך זה, חלק מתקופת התנאי יופעל באופן חופף.

לאור עמדת המאשימה אמנע מחיובו של הנאשם בפיצוי למתלונן.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ששה עשר חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו של הנאשם, 19.8.22, גם אם רישומי שב"ס יראו אחרת.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של תשעה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 61724-08-18 ביום 10.3.19. הנאשם יישא בחמישה חודשים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' וארבעה חודשים בחופף לו, כך שסך הכל יישא הנאשם ב- 21 חודשי מאסר.
- ג. שמונה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות שהיא פשע.
- ד. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות שהיא עוון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"ג, 17 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.